

Joep Bodelier, Apeldoorn

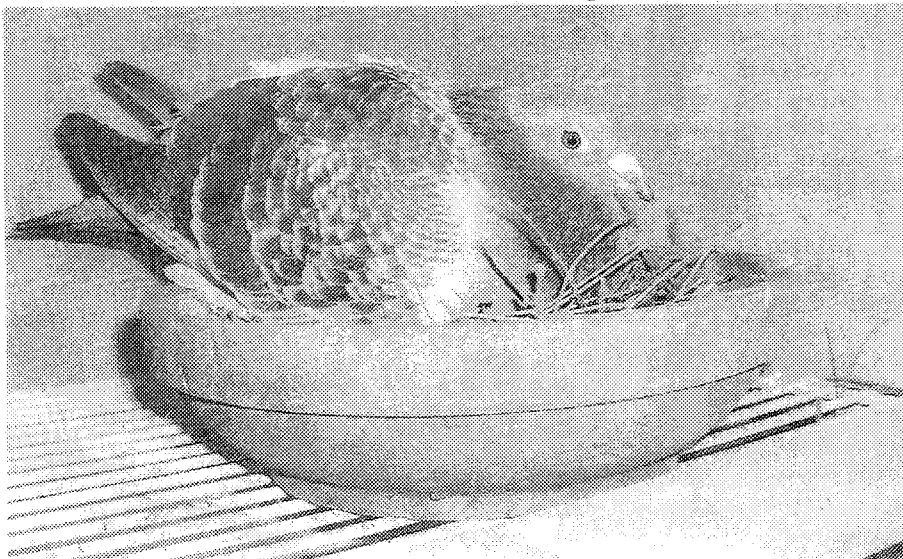
1e Kampioen Natoer Afdeling 8 (ca. 4000 l.)

De 56 jarige Joep Bodelier uit Apeldoorn was het afgelopen seizoen een opvallende verschijning in de eindrangschikking van de Afdelingskampioenschappen. Op de natoer presteerde deze kleine melker het bijna onmogelijke door alle tophokken het nakijken te geven en op schitterende wijze het hoogste schavotje van het podium te bereiken. En bedenk wel, op de natoer wordt heden ten dage door alle grote mannen op het scherpst van de snede gestreden met hun op stoom liggende kolonie jonge duiven en de beste oude duiven van de vitesse en midfond. En onze sympathieke Apeldoorner bewees met zijn prestaties meteen dat je ook met beperkte middelen en zonder een slaaf van je duiven te zijn wel degelijk van voren kunt eindigen. Wij halen hem en zijn vrouw Mieke vandaag graag voor het voetlicht.

Joep en Mieke Bodelier ...

zijn rasechte Limburgers en woonden tot 1974 in het land van het bronsgroen eikenhout. Joep werd geboren in Echt en komt uit een echte duivenmelkersfamilie. De naam Bodelier lees je ook nu nog vaak in de Limburgse uitslagen. De duivensport is er als het ware met de paplepel ingegoten. Terugdenkend aan die tijd herinnert Joep zich nog goed hoe hij samen met zijn vader in de weer was bij de duiven. Hij vindt

De NL 01-1310432, topper van het hok, op haar nest. Zij behaalde 18 prijzen van 19 keer zetten. Mooiste prijzen zijn o.a. een 2e Houdeng op 2.627 d. - 14e Chantilly op 1.584 d. - 26e Hensies op 2.999 d. etc. De vader is een rechtstreekse van Siegfried Kummerhove, met daarin de lijnen van het Superkoppel, kleindochter 'Kadet' en Henne van Werven. Moeder is een Klak via H. van Mierden x Van Loon.

het jammer dat hij niet het echte duivenmêtier van zijn vader heeft kunnen leren. Die hield de verzorging in eigen hand en Joep was vooral actief in het randgebeuren zoals het wegbrengen van de duiven en het aan en afslaan van de klokken. Toch denkt hij met dankbaarheid terug aan die mooie periode. In 1974 vestigden Joep en Mieke zich in Apeldoorn, waar hij in dienst ging bij de Marechaussee. Na een mooie loopbaan, nam hij vorig jaar afscheid als Hoofd Afdeling Ontwikkeling Opleidingen. In 1976 werd in Apeldoorn gestart met de duivensport. Joep en Mieke, die toen nog op een flat woonden, kregen hun eerste duifjes van een dienstplichtig militair uit het Zeeuwse Aardenburg. Ze werden lid van de P.V. 'Apeldoorn' een hele fijne club met zo'n 25 vliegende hokken. Joep maakt zich

Joep en Mieke Bodelier voor hun prachtige nieuwe vlieghok

hier verdienstelijk bij het inmanden en schrijft in het periodiek van Duivensportcentrum Apeldoorn. Laatst zette hij een drietal fanatieke jeugdleden van zijn clubpie in de picture, waaraan zowel Joep als Mieke veel plezier hebben beleefd. Maar weer terug naar het verleden. In de sport volgde een lange periode van vallen en opstaan, zonder tot echt aansprekende prestaties op de vluchten te komen. Wel had hij een lange periode vooral heel mooie duiven. Maar liefst drie keer vertegenwoordigde een duif van Joep en Mieke ons land op een Olympiade. Kostbare en mooie herinneringen die je altijd blijft koesteren. Inmiddels had men een prachtige vrijstaande woning met een hele grote diepe tuin betrokken aan wat toen nog de rand van Apeldoorn was. Hier kon naar hartelust de duivensport worden beoefend, maar zoals gezegd, de prestaties bleven matig. Gelukkig kwam daar snel een einde aan toen Joep en Mieke tijdens een vakantiereis naar Cuba het echtpaar Kummerhove, eveneens uit Apeldoorn ontmoetten.

Siegfried Kummerhove, vriend en leermeester

Siegfried Kummerhove, helaas enige tijd geleden overleden, was één van de toonaangevende liefhebbers in Apeldoorn en de toenmalige afdeling Salland. Zijn duiven excelleerden met name op de vitesse en midfondvluchten. Siegfried had een

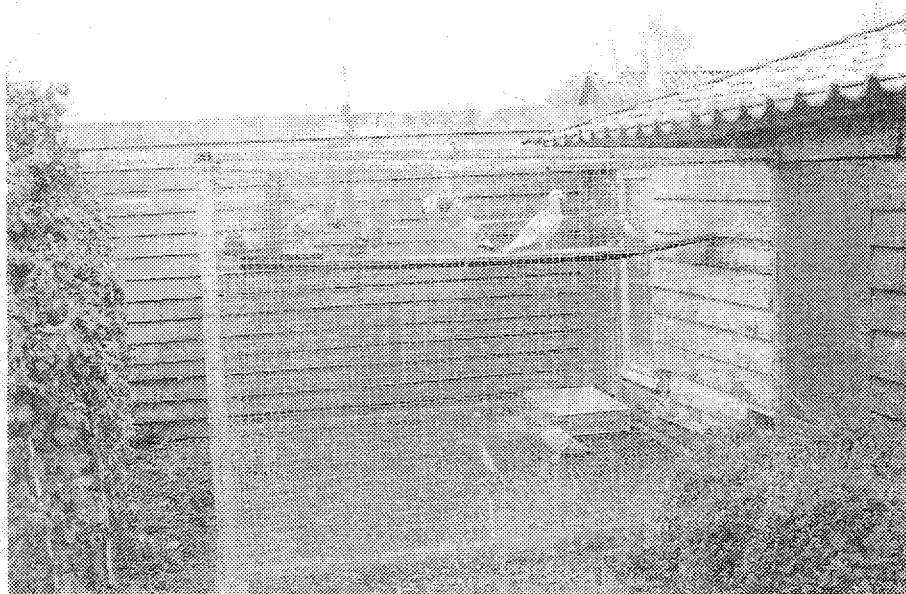
geweldige relatie met de nog immer diep-betreurde Henk Gerritsen, waarmee hij ook aan samenweek deed. Werkelijk het allerbeste materiaal had hij daardoor samen met duiven van T. Hubregtse uit Rotterdam op zijn kooi. Siegfried wilde Joep en Mieke graag helpen om vooruit te komen in de duivensport. En werkelijk het allerbeste kwam naar de hokken van Joep daar aan de Deventerstraat 346 in Apeldoorn. De nieuwe aanwinsten gingen meteen naar het kweekhok, waar ze op advies van de leermeester werden gekoppeld.

En natuurlijk kwam er gratis ook een pak aan adviezen bij over aanpak en verzorging van de duiven. Joep knoopte dit allemaal goed in zijn oren. Toen openbaarde zich een nieuwe wereld voor het echtpaar Bodelier. Mieke brengt het zo treffend onder woorden: 'De duiven kwamen ineens mooi op tijd en allemaal kort achter elkaar terug van de vlucht, iets wat we eigenlijk nog nooit eerder mee hadden gemaakt. Fantastisch'. Ja, dan wordt duivensport pas echt een feest. Helaas moest Siegfried vanwege een ernstige ziekte zijn duiven verkopen en hij adviseerde Joep om een aantal duiven op de openbare veiling die volgde, aan te schaffen. Dit gebeurde en mede hierdoor heeft Joep inmiddels een sterke basis gelegd voor de toekomst, met een veertigtal kwekers die allemaal in de oude schuur gehuisvest zijn.

'Ik heb echt geen verstand van duiven' ...

zegt Joep nuchter en met overtuiging. 'Alles wat ik met de duiven doe, gaat op gevoel. Het is voor mij en mijn vrouw een echte hobby, het plezier in de sport staat voor ons voorop. Wij zijn beslist geen slaaf van onze duiven, want er is meer dan duiven in de wereld om ons heen. Ik speel met mijn duiven vooral op de kortere vluchten. Lang wachten op duiven is aan mij niet besteed. Mijn vrouw heeft een eigen hokje fondduiven, waar ze ook al hele mooie successen heeft behaald. Samen genieten we dagelijks van onze hobby. Onze oude hokken waren schoon op en vorig jaar hebben we een prachtig nieuw hok van Buitenhuis aangeschaft. Vijftien meter lang, verdeeld in zes afdelingen en voorzien van roosters op de vloer en transportbanden onder de bakken en zitschappen. Zo kost de verzorging van de duiven ook niet veel tijd meer. En tot onze verbazing, een gloednieuw hok en 2004 werd gelijk mijn beste seizoen. Maar dat is geweest. We moeten het dit jaar maar weer afwachten.

Waar ik me wel eens aan erger is het feit dat de vitesse en midfond in relatie tot de fond wordt ondergewaardeerd. Om het hele jaar door op een kleine twintig vluchten top te willen presteren, vergt enorm veel energie en vakmanschap. De publicitaire aandacht hiervoor is mijns inziens te gering.

Spelmethode en verzorging

Joep speelt met zo'n 20 vliegduiven dubbelweduwenschap. Hij doet dit volgens het systeem van Reind Berman uit Genemuiden, die zijn spelmethode jaren geleden aan het papier toevertrouwde en het in boekvorm publiceerde. Het hele koppel gaat praktisch wekelijks mee en de prestaties van zowel doffers als duivinnen blijven goed, alhoewel in zijn algemeenheid de duivinnen toch wat vaster presteren. Buiten het seizoen wordt gevoerd zoals het uit komt, echter in het seizoen wordt het voersysteem van GARVO gevolgd, wat hem door Willem Mulder is geadviseerd. Toch gaat dat voeren een beetje op gevoel. Joep zegt hierover: 'In het verleden maakte ik het mezelf denk ik veel te moeilijk met het voeren. Als ze hard trainen en wekelijks aan de bak moeten, dienen ze veel en goed te eten. Wat me ook opvalt is dat andere liefhebbers nu mijn duiven goed vliegen al snel geneigd zijn om te zeggen dat je wel één of ander middel in het water doet. Dit is absoluut niet het geval. Voor het seizoen een preventief onderzoek bij Nanne Wolff in Hattemerbroek en een geelkuur tijdens het broeden is het wel zo ongeveer. Ik kuur in het seizoen niet eerder dan dat de prestaties terugvallen. In 2004 was dit eerst in de loop van de maand juli! Wat ik wel doe is een paar keer per week een scheut Herba Duif in de drinkpan, iets wat ik van Siegfried Kummerhove leerde'. De duiven komen vanaf oktober tot maart niet meer los in verband met de roofvogels, waarvan men hier veel last heeft. Mieke maakte het onlangs nog mee: 'Hij

De ren met kwekers voor de oude schuur.

greep een duif en zat er hier in de hoek op het terras bovenop. Ik heb hem er letterlijk met mijn paraplu vanaf geslagen'. Ja, een kordate vrouw die Mieke.

De vliegduiven brengen allemaal een koppel jongen groot voor het vliegseizoen, doch komen niet meer voor de tweede keer op eieren. Duivinnen die onderling paren worden uitgeselecteerd, zij passen niet in het systeem. Voor het seizoen worden ze twee keer weggebracht tot Renkum. De vliegduiven trainen één keer per dag. De duivinnen vanaf 15.30 uur, de doffers een uur later.

Wat gaat het komend seizoen brengen?

De voorbereiding voor 2005 is in huize Bodelier danig in de war geschopt door een interne verbouwing die Joep al aardig wat tijd heeft gekost. Er is later gekoppeld dan normaal en eigenlijk is er vanaf maart enige extra aandacht aan de duiven geschonken. Maar Joep wordt hier allemaal niet koud of warm van. 'Lukt het niet direct vanaf het begin op de vitesse, dan moet het maar gebeuren op de midfond' is zijn nuchtere commentaar. En wat zeker beter moet zijn de jonge duiven. Jaar in, jaar uit worden er hiervan veel te veel verspeeld. Hierin staan Joep en Mieke niet alleen. De verliezen in de Regio's 1 en 2 blijven veel te hoog en baren elke liefhebber zorgen. Hopelijk brengen de nieuwe containers uitkomst!

Tekst en foto's Gerrit van Eikenhorst, Hattem

Zo behaalde Joep in 2004 de titel:

14-8	Boxtel	83 km.	4.263 d.	3, 17, 24, 56, 58, 83, 109, 137, 465, 489	10-10
21-8	Boxtel	83 km.	4.222 d.	35, 155, 219, 222, 350, 697, 769, 864	8-10
28-8	Heverlee	176 km.	3.251 d.	14, 35, 75, 108, 109, 193, 243, 314, 776	9/10
04-9	Houdeng	230 km.	2.627 d.	2, 31, 154, 196, 336, 494, 539	7/10
11-9	St. Ghislain	249 km.	1.647 d.	1, 7, 9, 18, 22, 37, 177, 244, 301	9/10

Gemiddeld prijzenpercentage bedraagt 86%. Fantastisch gedaan toch!!